

ministerens tale bare en lille smule, for jeg hørte den sådan, at boligministeren truede med, at han ikke afviste, at der kunne komme et lovindgreb, hvis man ikke kunne finde ud af noget ad forhandlingens vej.

Det vil vi advare kraftigt imod. Det vil ikke blive optaget særlig venligt hos os, og det er heller ikke nogen særlig behagelig situation at sætte i hvert fald den ene del af forhandlingsbordet i, at man har den trussel hængende over hovedet.

Men for så vidt angår det foreliggende forslag, vender vi os kraftigt imod det.

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal sige på SF's vegne, at vi overordnet er enige i forslaget intention, for så vidt angår det at tilvejebringe et større antal boliger med kommunal anvisningsret for at undgå en voldsom koncentration af sociale problemer i bestemte boligområder og sikre en større spredning, ved at flere boliger kommer i spil som anviselige boliger.

Jeg synes samtidig, det er vigtigt at klargøre beslutningsforslagets begrænsede rækkevidde for ikke at stå tilbage med for mange skuffede forventninger hos mennesker.

Enhedslistens forslag går alene på pensionskasser. Det undrer os lidt, først og fremmest fordi det er en kendt sag, at der er såvel pensionskasser som forsikringsselskaber, der bygger boliger. Mener Enhedslisten, at det kun er pensionskasser, der skal være med til at løfte opgaven, skønt det er lidt af en tilfældighed, hvordan man har valgt at organisere sig, eller er der tale om en lapsus?

Hvis der er tale om en lapsus og man også medtager forsikringsselskaber, der har investeret i boliger, er det samlede antal boliger, der kommer anvisningsret på, efter vores bedste skøn maksimalt 10.000, hvor der ellers maksimalt kan rådes over ca. 2.500, men det kan der som bekendt kun ved fraflytning.

Vi taler derfor om et antal anviselige boliger som konsekvens af dette beslutningsforslag på efter vores vurdering maksimalt 500 om året. Lidt har selvsagt også ret, men at gå rundt i den salige tro, at dette forslag grundlæggende løser anvisningsproblemerne, er efter vores opfattelse en ganske betydelig overdrivelse.

Efter SF's opfattelse er det helt andre steder, det virkelige problem ligger. Det er et meget mere alvorligt problem, at det samlede støttede boligbyggeri er faldet fra 15.298 påbegyndte

boliger i 1991 til 10.800 påbegyndte boliger i 1995, altså at omfanget af det støttede byggeri er faldet med en tredjedel på 5 år eller, sagt på en anden måde, faldet med det tidobbelte af, hvad Enhedslistens forslag giver anvisningsret til.

Vi synes i øvrigt, at Enhedslistens forslag for snævert fokuserer på kun indvandrere og flygtninge i forbindelse med det udækkede boligbehov. Vi synes oven i købet, det er lidt farligt. Sagen er jo, at den nye befolkningsprognose, der var fremme lige op til jul, betyder, at der under alle forhold er behov for flere boliger. Det er der også, når man vedtager sociale love som nr. L 8, der siger, at vi skal anvise grupper af enlige, der mangler bolig, i større grad, end vi skulle før.

Endelig er der en enkelt af Enhedslistens bemærkninger til beslutningsforslaget, som vi har svært ved at finde sammenhæng i.

En af begrundelserne for forslaget er realrentefritagelsen for pensionskassebyggeri. Jeg antager, at Enhedslisten er opmærksom på, at denne fritagelse kun gjaldt for året 1994 og gælder for året 1995, mens anvisningsretten formodentlig gælder alle pensionskasseboliger, også langt den største del, der ikke er opført i 1994 og 1995. Jeg antager, at det er rigtigt forstået.

SF er som sagt enig i intentionerne om at tilvejebringe et større antal anviselige boliger ikke kun i pensionskassebyggeri, men også i forsikringsselskabsregi og generelt i den private udlejningsmasse. Vi synes, der er noget underligt ved alene at lade den via overenskomster kollektivt tilvejebragte kapital bære byrden, mens f.eks. aktiekapital ikke inddrages. Vi har i SF lidt svært ved at forstå, af hvilke ideologiske grunde Enhedslisten har truffet netop dette valg.

Jeg skal slutte af med at sige, at vi som sagt vil se positivt på intentionen, nemlig at tilvejebringe et større antal anviselige boliger, og Enhedslistens beslutningsforslag er velegnet til at rejse diskussionen.

Kim Behnke (FP):

Det forekommer mig, at da man i Enhedslistens folketingsgruppe har skullet fremsætte dette forslag, har man sat sig ned og sagt: Vi definerer på forhånd målet, vi kender facit, og så prøver vi at lave nogle mellemregninger undervejs, så det ser nogenlunde ud.

Argumentet om, at de pensionskassebyggerier, som har modtaget det, man kalder offentlige tilskud i form af manglende realrenteafgiftsbetaling, har jeg været inde på. For mig at se er